

JESÚS SANZ, EL NOSTRE NOU DIRECTOR GENERAL

Casa Àsia inicia una nova etapa amb el nomenament del jove diplomàtic Jesús Sanz com a director general. Sanz ja coneix la regió, tant per la seva tasca a l'ambaixada espanyola a Pequín com per haver estat el director d'Àsia al Gabinet del ministre d'Afers Exteriors però, a més, té una qualitat que probablement es tingui molt en compte per als seus successors: parlar una llengua asiàtica, el xinès mandarí, a la qual ha afegit un nivell molt acceptable de català. Orgullós de l'èxit i del

nivell tan alt en què el seu predecessor ha col·locat la institució, Sanz ha fet referència a la necessitat de consolidar Casa Àsia i de reafirmar l'aposta per la qualitat a les seves activitats, com ara la realització d'estudis pomenoritzats sobre les comunitats asiàtiques a Espanya, sobre el turisme asiàtic i sobre el patrimoni artístic asiàtic a Espanya. A més, conscient de la creixent importància de la diplomàcia pública però també de les necessitats estratègiques d'Espanya, Sans està decidit a potenciar la presència a l'Àsia Central i el Pacífic. Tot això, amb una il·lusió per portar Casa Àsia a noves fites, que a la vista dels seus primers actes, sembla contagiosa. Nous projectes que Jesús Sanz va exposar a la seva primera compareixença davant els mitjans de comunicació, emparat per l'alcalde de Barcelona i president del Consell Rector de Casa Àsia, Jordi Hereu.

EL FESTIVAL DÓNA ENTRADA A ÀSIA PER SISENA VEGADA

El Festival Àsia torna com cada setembre amb noves propostes per recalcar la idea de Barcelona com a porta d'entrada d'Àsia, aquesta característica de Barcelona que li agrada recordar a l'alcalde Jordi Hereu. El festival comença el dia 12 amb un grup pakistanès, Zaranga, que portarà cànctics tradicionals del nord-oest del Pakistan, al qual seguiran les espectaculars danses coreanes del grup de Park Soon-Ho, les músiques tradicionals perses de Sina Sarlak, l'òpera del nord de la Xina Kungu i unes titelles de Singapur, The Fingers Players, que oferiran una representació addicional per a nens. També hi haurà dues propostes basades en la música de fusió, una del grup P'Ansoi-Flamenco, que barreja la música tradicional coreana amb el flamenc i una altra de l'investigador i president de la Sacred World Foundation, Ranjit Makkuni, que proposa amb la seva música construir ponts multidisciplinaris entre les cultures tecnològiques i les tradicionals a través de xarxes àmplies d'equips, que puguin abastar des d'artistes, acadèmics o científics computacionals fins enginyers. La Nit d'Àsia convidarà a públics potser menys ansiosos d'experimentació, però que vulguin escoltar rock del Kazakhstan (Adaptasia) i música de Nova Zelanda, com ara els indie/electrònics de Minuit o el cantant de hip-hop DJ Vee. Amb els aires més urbans que aporta en aquesta ocasió l'Any de Corea a Casa Àsia, en definitiva, el total de nou espectacles de primer nivell que estaran envoltats d'una infinitat d'activitats, tallers i narracions de contes que s'organitzen juntament amb aquests festivals, destinades a apropar Àsia al públic, tant a Barcelona com a Vic, Banyoles, la Roca del Valles i Calella. A Madrid, Casa Àsia participarà a la ja tradicional Nit en Blanc organitzada per l'ajuntament. Informació actualitzada a www.festivalasia.es.

QUADERNS ORIENT-OCCIDENT, UNA NOVA COL·LECCIÓ DE DOCUMENTS

El Diàleg Orient-Occident, una de les propostes més veteranes i consolidades de Casa Àsia, dona un pas endavant amb la publicació d'una col·lecció de textos que busquen aportar solucions concretes als reptes existents a través d'una "anàlisi rigorosa i profunda de les civilitzacions del nostre temps", tal i com afirma Ion de la Riva a la presentació. El director del Diàleg, Rafael Bueno, emmarca la col·lecció dins dels objectius del seu programa que, segons ell, ha de passar de l'àmbit de les idees a convertir-se en un programa d'acció, amb propostes concretes que arribin a les taules d'aquells que tenen poder de decisió. El conegut filòsof valencià Agustí Andreu, doctor en teologia oriental, ha escrit el primer volum *Sobre revelacions religioses i filosofia*, format per tres assajos en què pretén oferir una ontologia bàsica per fer front teòricament a la trobada de les diverses grans civilitzacions des d'una actitud, tal i com expressa, "capaç d'entendre la unitat del gènere humà". El text es pot descarregar complet a www.casaasia.es/cuadernos_or_occ_1.pdf.

GOBERNANÇA A LA XINA, A EXAMEN

El magnífic portal sobre governança impulsat per Casa Àsia i l'Institut Internacional de Governabilitat de Catalunya compleix una primera etapa després del seu quart butlletí, amb la qual cosa cada un dels països als que es dediquen les seves anàlisis, les Filipines, el Vietnam, l'Índia i la Xina, han estat ja objecte d'un estudi detallat. Entre estadístiques, indicadors, documents i altres, el portal ja ofereix un total de 500 recursos dedicats a governança i governabilitat a Àsia que suposen una eina important per permetre a especialistes, acadèmics i periodistes penetrar a la realitat asiàtica més enllà de les notícies diàries. El darrer butlletí n'és un exemple, amb articles d'alguns dels nostres principals especialistes que pretenen aprofundir en la realitat del país. Xulio Rios tracta l'imminent congrés del Partit Comunista Xinès, decisiu per comprovar la consolidació del seu secretari general, Hu Jintao, al poder, sobretot davant les reticències dels seguidors del seu antecessor Jiang Zemin; Mario Esteban mostra les paradoxes de l'actual lluita contra la corrupció dins del context polític immobiliari i del creixement econòmic i Manel Ollé aplica les teories del sociòleg Zygmunt Bauman sobre la "modernitat líquida" —on la societat passa a estar formada per individus que han d'assumir el protagonisme de la seva incertesa i precarietat—, per entendre la nova realitat del país. El Butlletí incorpora altres articles i referències addicionals de treball, nous recups i ampliar els països estudiats.

JESÚS SANZ, NUESTRO NUEVO DIRECTOR GENERAL

Casa Asia inicia una nueva etapa con el nombramiento del joven diplomático Jesús Sanz como director general. Sanz ya conoce la región, tanto por su labor en la Embajada española en Pekín como por haber sido el director de Asia en el Gabinete del Ministro de Asuntos Exteriores, pero además tiene una cualidad que probablemente será muy tenida en cuenta para sus sucesores: hablar una lengua asiática, el chino mandarín, a la que ha añadido un nivel muy aceptable de catalán. Orgulloso del éxito y del nivel tan alto en que su predecesor ha colocado a la institución, Sanz se ha referido a la necesidad de consolidar Casa Asia y de reafirmar la apuesta por la calidad en sus actividades, tales como la realización de estudios pomenorizados sobre las comunidades asiáticas en España, sobre el turismo asiático, y sobre el patrimonio artístico asiático en España. Además, consciente de la creciente importancia de la diplomacia pública pero también de las necesidades estratégicas de España, Sanz está decidido a potenciar la presencia en Asia Central y el Pacífico. Todo ello, con una ilusión por llevar a Casa Asia a nuevos hitos que, a la vista de sus primeros actos, se está mostrando contagiosa. Nuevos proyectos que Jesús Sanz expuso en su primera comparecencia ante los medios de comunicación y en la que estuvo arropado por el alcalde de Barcelona y presidente del Consejo Rector de Casa Asia, Jordi Hereu.

Orgulloso del éxito y del nivel tan alto en que su predecesor ha colocado a la institución, Sanz se ha referido a la necesidad de consolidar Casa Asia y de reafirmar la apuesta por la calidad en sus actividades, tales como la realización de estudios pomenorizados sobre las comunidades asiáticas en España, sobre el turismo asiático, y sobre el patrimonio artístico asiático en España. Además, consciente de la creciente importancia de la diplomacia pública pero también de las necesidades estratégicas de España, Sanz está decidido a potenciar la presencia en Asia Central y el Pacífico. Todo ello, con una ilusión por llevar a Casa Asia a nuevos hitos que, a la vista de sus primeros actos, se está mostrando contagiosa. Nuevos proyectos que Jesús Sanz expuso en su primera comparecencia ante los medios de comunicación y en la que estuvo arropado por el alcalde de Barcelona y presidente del Consejo Rector de Casa Asia, Jordi Hereu.

EL FESTIVAL DA ENTRADA A ASIA POR SEKTA VEZ

El Festival Asia regresa como cada septiembre con nuevas propuestas para recalcar la idea de Barcelona como puerta de entrada de Asia, esa característica de Barcelona que le gusta recordar al alcalde Jordi Hereu. El festival empieza el día 12 con un grupo pakistaní, Zaranga, que traerá cánticos tradicionales del noroeste de Pakistán, al que seguirán las espectaculares danzas coreanas del grupo de Park Soon-Ho, las músicas tradicionales persas de Sina Sarlak, la ópera del norte de China Kungu y unas marionetas de Singapur, The Fingers Players, que ofrecerán una representación adicional para niños. Habrá también dos propuestas basadas en la música de fusión, una del grupo P'Ansoi-Flamenco, que mezcla la música tradicional coreana con el flamenco y otra del investigador y presidente de Sacred World Foundation, Ranjit Makkuni, que propone con su música construir puentes multidisciplinarios entre las culturas tecnològiques i les tradicionals a través de redes àmplies d'equips, que pueden abarcar desde artistas, académicos o científicos computacionales hasta ingenieros. La Noche de Asia invitará a públicos quizás menos ansiosos de experimentación, pero que deseen escuchar rock de Kazajstán (Adaptasia), y música de Nueva Zelanda, tales como los indie/electrónicos de Minuit o el cantante de hip-hop DJ Vee. Con los aires más urbanos que aporta en esta ocasión el Año de Corea en Casa Asia, en definitiva, el total de nueve espectáculos de primer nivel que estarán rodeados por una infinidad de actividades, talleres y narraciones de cuentos que se organizan junto con estos festivales, destinadas a acercar Asia al público, tanto en Barcelona como en Vic, Banyoles, la Roca del Valles y Calella. En Madrid, Casa Asia participará en la ya tradicional Noche en Blanco organizada por el ayuntamiento. Información actualizada en www.festivalasia.es

CUADERNOS ORIENTE-OCCIDENTE, UNA NUEVA COLECCIÓN DE DOCUMENTOS

El Diálogo Oriente-Occidente, una de las propuestas más veteranas y consolidadas de Casa Asia, da un paso adelante con la publicación de una colección de textos que buscan aportar soluciones concretas a los desafíos existentes a través de "un análisis riguroso y profundo de las civilizaciones de nuestro tiempo," tal como señala Ion de la Riva en la presentación. El director del Diálogo, Rafael Bueno, emmarca la colección dentro de los objetivos de su programa, que considera debe pasar del ámbito de las ideas a convertirse en un programa de acción, con propuestas concretas que lleguen a las mesas de los decisores. El conocido filósofo valenciano Agustí Andreu, doctor en teología oriental, ha escrito el primer volumen *Sobre revelaciones religiosas y filosofía*, compuesto por tres ensayos en los que pretende ofrecer una ontología básica para enfrentarse teóricamente al encuentro de las diversas grandes civilizaciones desde una actitud, tal como expresa, "capaz de entender la unidad del género humano". El texto se puede descargar completo en www.casaasia.es/cuadernos_or_occ_1.pdf

GOBERNANZA EN CHINA, A EXAMEN

El magnífico portal sobre gobernanza impulsado por Casa Asia y el Institut Internacional de Governabilitat de Catalunya cumple una primera etapa tras su cuarto boletín, con lo que cada uno de los países en los que están dedicados sus análisis, Filipinas, Vietnam, India y China, han sido ya objeto de un estudio pormenorizado. Entre estadísticas, indicadores, documentos y demás, el portal ya oferta un total de 500 recursos dedicados a gobernanza y gobernabilidad en Asia que suponen una herramienta importante para permitir a especialistas, académicos y periodistas penetrar en la realidad asiática más allá de las noticias diarias. El último boletín es un ejemplo de ello, con artículos de algunos de nuestros principales especialistas buscando profundizar en la realidad del país. Xulio Rios tratando del inminente congreso del Partido Comunista Chino, decisivo para comprobar el afianzamiento de su secretario general, Hu Jintao, en el poder, en especial frente a las reticencias de los seguidores de su antecesor Jiang Zemin; Mario Esteban mostrando las paradojas de la actual lucha contra la corrupción dentro del contexto político inmobiliario y del crecimiento económico y Manel Ollé aplicando las teorías del sociólogo Zygmunt Bauman sobre la "modernidad líquida" —donde la sociedad pasa a estar compuesta de individuos que han de asumir el protagonismo de su incertidumbre y su precariedad—, para entender la nueva realidad del país. El Boletín incorpora otros artículos y referencias adicionales a recursos propios de GovernAsia y promete para la nueva etapa ampliar el marco de trabajo, nuevos recursos y países estudiados.

IMPUESTOS ALS BASTONETS D'UN SOL ÚS A LA XINA

Tots sabem que la promulgació d'una mesura no significa necessàriament que s'implementi, menys encara les de caràcter mediambiental a la Xina, que fins fa poc han estat considerades un handicap al creixement econòmic. El malbaratament tan necessari de fusta per a la creixent tendència de fer servir per menjar bastonets d'un sol ús, malgrat tot, ha portat a Pequín a decretar impostos per intentar persuadir uns consumidors cada cop més exigits (i amb més recursos econòmics) de la conveniència d'utilitzar, com sempre s'havia fet, els de plàstic o d'altres materials reutilitzables. El govern xinès sembla, així, intentar evitar l'exemple del Japó, on l'increment del nivell de vida i els creixents costos de neteja van portar fa algunes dècades a popularitzar els bastonets d'un sol ús, mentre es menyspreava el seu impacte ecològic, potser perquè aquesta fusta és importada. Els arguments de les companyies que asseguren que la fusta dels bastonets són restes de peces grans dedicades a la construcció només semblen explicar una part del consum. La mesura podria tenir repercussió a Espanya, ja que la creixent popularitat del menjar asiàtic i l'ús tan estès d'aquests bastonets d'un sol ús als nostres restaurants —inclosos els xinesos— podrien fer aconsellable imitar la mesura presa pel govern xinès.

DOCTORS ASIÀTICS PUBLIQUEN LES SEVES INVESTIGACIONS A ESPANYA

Un tipus de publicacions creixent que comença a donar excel·lents fruits i que és previsible que n'ofereixi encara de millors en un futur, és de les tesis doctorals realitzades per alumnes asiàtics a les universitats espanyoles. Dues noves doctores en donen mostra, la japonesa Akemi Saito, que ha publicat amb pròleg de María Dolores Ramos *Mujeres japonesas entre el liberalismo y el totalitarismo (1868-1945)*. (Col. Atenea. Estudios sobre la mujer. Málaga, Universidad de Málaga, 2007), producte d'una tesi doctoral que va rebre la màxima qualificació així com el XVI premi Victoria Kent, i la coreana Eunsook Yang, amb el seu Corea. *Historia de un proceso de reunificación*. (Madrid, Los libros de la Catarata, 2007). El maneig de les fonts originals permet en aquestes investigadores oferir unes anàlisis a les que altres publicacions en la nostra llengua no poden arribar. Saito, professora de la Universitat de Kanagawa, aporta per primer cop en castellà una informació sobre les vivències de les dones japoneses que permet entendre millor com els japonesos van viure quotidianament la transformació del país, en especial els seus patiments diaris a partir de l'esclat de la guerra xinojaponesa el 1937. Yang, per la seva banda, amb el suport del Centre Espanyol d'Investigacions Coreanes i el finançament de la Fundació Corea, ens aporta una excel·lent història recent del seu país centrada en el procés de reunificació des de la seva guerra civil, que el 1950 va marcar l'inici de la guerra freda fins a la política portada a terme per l'anterior president sud-coreà, Kim Dae-jung. No obstant, és inexplicable la inexistència d'índexs temàtics, tant a l'editorial universitària com a la comercial (però amb subvenció), una pràctica que degrada els esforços de tants anys de recerca amb la dedicació d'un cost mínim i la creença d'un públic poc exigent.

ELS SOLDATS JAPONESOS A L'HORA MÉS DIFÍCIL

Un dels aspectes més humanament significatius de la Guerra del Pacífic va ser la desbandada dels soldats japonesos després que el govern de Tòquio anunciés la seva rendició, el 15 d'agost del 1945. Uns soldats van ser empresonats i van tardar anys a tornar, d'altres van morir als camps de concentració soviètics, tal i com explica Haruki Murakami a l'excel·lent *La crònica del pájaro que da la cuerda al mundo*, d'altres es van unir als moviments independentistes nacionals i d'altres, finalment, van vagabundejar per les selves per escapar de les tropes americanes i de la ignominia de tornar al seu país com a derrotats. Shoohei Ooka, un escriptor apassionat per la literatura francesa i traductor de Stendhal que va viure aquesta experiència a les Filipines durant diversos mesos, va plasmar aquesta experiència en una obra que pot ser considerada com una de les més destacades sobre la II Guerra Mundial, *Hogueras en la llama* (Barcelona, Libros del asteroide, 2006). Les desventures del soldat Tamura per l'illa filipina de Mindoro després de la derrota imperial, a més, van aconseguir una gran èxit en ser publicades el 1957 i van merèixer fins i tot una pel·lícula que se beneficià de la popularitat d'altres soldats desmobilitzats que van aguantar amagats fins ben entrada la dècada dels 50 però, a més, tenen l'avantatge d'haver estat traduïdes al castellà pel traductor més considerat d'aquesta llengua, el professor de la Universitat de Sevilla, Fernando Rodríguez Izquierdo, qui, en el seu moment, ja va rebre el prestigiós premi Numa de traducció.

IMPUESTOS A LOS PALILLOS DESECHABLES EN CHINA

Es bien sabido que la promulgación de una medida no significa necesariamente que sea implementada, menos aún las de carácter medioambiental en China, que hasta hace poco han sido consideradas un *handicap* al crecimiento económico. El derroche tan innecesario de madera para la creciente tendencia a utilizar palillos de usar y tirar, no obstante, ha llevado a Beijing a decretar impuestos para intentar persuadir a unos consumidores cada vez más exiguos (y pudientes) de la conveniencia de seguir utilizando los de plástico o de otros materiales reutilizables. El gobierno chino parece, así, intentar evitar el ejemplo de Japón, donde el incremento del nivel de vida y los crecientes costes de limpieza llevaron hace algunas décadas a popularizar los palillos desechables, mientras se desdeñaba su impacto ecológico, quizás porque esta madera es importada. Los argumentos de las compañías asegurando que la madera de esos palillos son restos de piezas grandes dedicadas a la construcción sólo parecen explicar una parte del consumo. Los parabenos podrían tener repercusión en España, puesto que la creciente popularidad de la comida asiática y el uso tan extendido de estos palillos desechables en nuestros restaurantes —incluidos los chinos—, podrían hacer aconsejable imitar la medida tomada por el gobierno chino.

DOCTORES ASIÁTICOS PUBLICAN SUS INVESTIGACIONES EN ESPAÑA

Un tipo de publicaciones crecientemente que está empezando a dar excelentes frutos y que es previsible que los ofrezca mejores aún en un futuro es el de las tesis doctorales realizadas por alumnos asiáticos en las universidades españolas. Dos nuevas doctoras dan muestra de ello, la japonesa Akemi Saito, que ha publicado con prólogo de María Dolores Ramos *Mujeres japonesas entre el liberalismo y el totalitarismo (1868-1945)*. (Col. Atenea. Estudios sobre la mujer. Málaga, Universidad de Málaga, 2007), producte d'una tesi doctoral que va rebre la màxima qualificació així com el XVI premi Victoria Kent i la coreana Eunsook Yang, amb el seu Corea. *Historia de un proceso de reunificación*. (Madrid, Los libros de la Catarata, 2007). El maneig de les fonts originals permet a aquestes investigadores oferir unes anàlisis a les que altres publicacions en la nostra llengua no poden arribar. Saito, professora de la universitat de Kanagawa, aporta per primera vegada en castellà una informació sobre les vivències de les dones japoneses que permet entendre millor com els japonesos van viure la transformació del país, en especial els seus patiments diaris a partir de l'esclat de la guerra chino-japonesa el 1937. Yang, per la seva part, amb el suport del Centre Espanyol de Investigacions Coreanes i la financiació de la Fundació Corea, ens aporta una excel·lent història recent de su país centrada en el procés de reunificació des de su guerra civil, que en 1950 marcara el comienzo de la guerra Fria hasta la política llevada a cabo por el anterior presidente surcoreano, Kim Dae-jung. Inexplicable, no obstante, resulta la inexistencia de índices temáticos, tanto en la editorial universitaria como en la comercial (pero con subvención), una práctica que degrada los esfuerzos de tantos años de investigación excusando un coste mínimo e imaginando un público poco exigente.

LOS SOLDADOS JAPONESES EN SU HORA MÁS DIFÍCIL

Uno de los aspectos más humanamente significativos de la Guerra del Pacífico fue la desbandada de los soldados japonesos una vez que el gobierno de Tokio anunciara su rendición, el 15 de agosto de 1945. Unos soldados fueron encarcelados y tardaron años en regresar, otros murieron en los campos de concentración soviéticos, tal como narra Haruki Murakami en su excelente *La crónica del pájaro que da la cuerda al mundo*, otros se unieron a los movimientos independentistas nacionales y otros, finalmente, vagabundearon por las selvas escapando de las tropas americanas y de la ignominia del regreso a su país como derrotados. Shoohei Ooka, un escritor apasionado por la literatura francesa y traductor de Stendhal que vivió esta experiencia en Filipinas durante varios meses, plasmó esta experiencia en una obra que puede ser considerada como una de las más destacadas sobre la Segunda Guerra Mundial, *Hogueras en la llama* (Barcelona, Libros del asteroide, 2006). Las desventuras del soldado Tamura por la isla filipina de Mindoro tras la derrota imperial, además, consiguieron una gran éxito al ser publicadas en 1957 y merecieron incluso una película que se benefició de la popularidad de otros soldados desmovilizados que aguantaron escondidos hasta bien entrada la década de 1950 pero además tienen la ventaja de haber sido traducidas al castellano por el más considerado traductor de esta lengua, el profesor de la universidad de Sevilla, Fernando Rodríguez Izquierdo, quien en su momento recibiera el prestigioso premio Numa de traducción.